

ETT MINNE MINDRE

Av Inge Baeckström, Harads

nu stad, ägare från 1621 (Gustav II Adolfs tid). Under hela 1700- och 1800-talet var fisket en stor inkomstkälla för Luleå.

Fällan var tillsammans med norrfisket Luleälvens mest givande, och den förbättrades under 40-talet med portar i järnkonstruktion och en iskällare.

Laxen fraktades saltad i tunnor ner till Luleå för vidare försäljning. I början av 1900-talet med ångbåt, efter 1926 med bil. 1960 köpte Vattenfall fallrätten. Fångsten varierade.

Exempel:

1926 – 5726 kg

1934 – 17220 kg, en toppnotering

1945 – 15760 kg

Därefter sjunker siffrorna.

Planer finns på att iordningställa ett minnesmonument vid Laxholmen. Galler och grindar från 40-talet är bevarade.

De kvarvarande delarna av Sörfisket i Edefors – timringarna med stenfyllning, gallerverk och slussportar – är nu borta. Detta på grund av förstärkningsarbeten på Laxeddammen.

Det fasta fisket har en lång historia ända från 1300-talet, har haft olika ägare och drevs bl.a. i kolonisationssyfte. Redan Magnus Ladulås (1782) hävdade Kronans rätt till fisket i Luleälven. Från 1426 ägdes fisket av Uppsala domkyrka och en del adelsmän. Efter 1526 (Gustav Vasas tid) var det helt i Kronans ägo, men småningom blev Luleå,

Sigurd Lindström och Armand Sandberg håvar lax.